

Шта жели Лагумџија?

Политичке меланхолике који су сматрали да политичка борба у БиХ последице ових избора тешко може понудити нешто ново, демантовала су дешавања око сада већ фамозне платформе коалиције СДП-СДА-ХСП-НСРБ. Имајући у виду да је већина понуђених рјешења, нарочито из дијела платформе који се односи на круцијална уставна питања, типа државне имовине, врховног суда БиХ, пописа, територијалне (ре)организације, итд., априори неприхватљива за представнике Републике Српске, а како видимо и за легитимне представнике хрватског народа, те да очигледно не може добити потребну подршку, многи се питају шта заправо СДП (Лагумџија) жели?

Аспект 1: Сламање Хрвата

У једној важној изјави из предизборног периода лидер СДП-а је наговјестио да ће, с обзиром на то да је подршку и компромис са РС-представницима нереално очекивати, фокус његовог дјеловања бити концентрисан на консолидацију Федерације БиХ. У први мах та се мисао могла протумачити као стратегија економског опоравка Федерације, којим се желе исправити системске аномалије које блокирају њену економију – од корупције присутне на свим нивоима, па до редукције прегломазног политичког и бирократског апарата. Ту је врсту стратегије са позиције Републике Српске свакако потребно узети озбиљно у обзир, већ стога што она значи напуштање наивно-кафанског приступа Хариса Силаџића, који је својим несофистицираним акцијама увелико олакшавао политичку борбу РС. С друге стране, политика економске консолидације Федерације на средњерочном плану удара на најосјетљивију тачку РС – на име, њену економску стабилност. Захваљујући сретном моменту приватизације неких стратешких предузећа “мањи” БиХ ентитет у претходном период је био, бар краткорочно посматрано, и “бољи” БиХ ентитет. Међутим, према упозоравајућем мишљењу већине озбиљних економиста, тако добијена средства у претходном период нису искориштена за изградњу погонских капацитета економије и за једну тоталну мобилизацију економског сектора, већ су постепено исцурела у друге сврхе. Стога је вријеме које има на располагању управо формирана Влада РС по свему судећи поприлично кратко, и уколико се по том питању нешто не уради врло брзо ће се доспјети у ситуацију неминовности даљег задуживања или даље распродаје националних ресурса. У таквом сценарију, једна економски консолидована Федерација која је, више стицајем околности него памећу, сачувала већи дио својих капацитета, свакако би имала велике шансе да постепено поклопи “мањи” ентитет.

Формула формирања власти “на програму, а не на фотељама” значи: да се легитимација националног поистовјећује са пуком расподелом функција, док се стварни интереси бирача могу бранити само програмски.

Међутим, сада се испоставило да најављена стратегија СДП-а има и додатни агресивни сегмент у Федерацији, наиме, да се Хрвати до краја маргинализују и практички прекриже као политичка чињеница. Судећи, не према илузионистичком тексту Платформе, већ према начину њеног формирања, и нарочито визији њене имплементације, метод примјењен на избору Жељка Комшића жели се промовисати као општи приступ. Формула формирања власти “на програму, а не на фотељама” значи: да се легитимација националног поистовјећује са пуком расподелом функција, док се стварни интереси бирача могу бранити само програмски. Као снажан аргумент наводи се, с једне стране заиста катастрофално економско стање у оба ентитета; а с друге стране, и режимско-олигархијски начин владања све три националне елите у своме шору. Ипак, без обзира на поприличну валидност ових аргумената, идеја да се политички суверенитет концентрише око неке врсте програмске платформе, а не око народа као стварног мјеста суверенитета, несумњиво као свој непосредни политички циљ има потпуну елиминацију хрватског фактора са политичке сцене. Напросто се ради о томе да тзв. “програмски” приступ значи радикализовање и практичну реализацију већинскодемократског модела, као и мимоилажење остатака консоцијацијских механизма у Федерацији, с обзиром на то да Хрвати очигледно не могу никада имати довољно гласова да би наметнули било какав, па чак и најбољи и стриктно ненационалистички програм. Ова политичка дрскост заиста је без преседана у постдејтонској БиХ, како по препотенцији њене амбиције, тако и по, мора се то признати, вјешто маскираној методологији, и сасвим је у стилу њеног аутора. Међутим, таква дрскост није мотивисана само егоистичким мегаломанијама лидера СДП, већ је заснована и на рационалним процјенама будућих политичких кретања у региону. Како је у неколико наврата скренуо пажњу један од лидера опозиције у РС, Огњен Тадић, дефанзивна позиција хрватског политичког тијела у БиХ битно ће се промијенити након уласка Хрватске у ЕУ, те је извјесно да Бошњацима убрзано истиче вријеме за рјешавање „хрватског питања“ у Федерацији. Имајући то у виду, не чуди овакво заштравање приступа.

Аспект 2: Социјалдемократија и народњаштво

Смисао СДП платформе за БиХ, или шта жели Лагумџија

Пише: Александар Савановић
недеља, 09 јануар 2011 08:06
